

Dokumenty hovoria jasne: Sv. prijímanie sa podávalo vždy priamo do úst

10. mája 2020 ✝ Cirkev ✝ Eucharistia

Od prvých storočí kňazi podávali hostiu do úst (dokumenty potvrdzujú, že dotýkanie sa Eucharistie rukami bolo pre laikov vždy zneužitím, okrem nevyhnutnosti a v čase prenasledovania).

Pán Ježiš pri Poslednej večeri, obraz Fra Angelica

zdroj: wikimedia commons

Teraz je veľmi bežné vidieť veriacich, ktorí idú na sv. prijímanie a berú Eucharistiu do rúk. Tí, ktorí s tým súhlasia, tvrdia, že Pán Ježiš vo Večeradle dal apoštolom prvýkrát Eucharistiu do rúk. A tiež, že v prvých časoch Cirkvi nebolo zvykom prijatie Eucharistie priamo do úst. Ale je to naozaj tak?

Najskôr nechajme prehovoriť pápeža sv. Jána Pavla II., ktorý v Ecclesia de Eucharistia v č. 61 píše:

„Prisudzujúc Eucharistii vážnosť, ktorú si zasluhuje, a pozorne sa snažiac dodržať všetky požiadavky, dávame najavo, že sme si skutočne vedomí **veľkosti tohto daru**. (...) Nehrozí, že by sme v starostlivosti o toto tajomstvo prehánali!“

Pomocou tohto autoritatívneho predhovoru sa dostaňme k veci.

POSLEDNÁ VEČERA A PRVÍ KREŠŤANIA

Pokiaľ ide o skutočnosť, že Pán Ježiš pri Poslednej večeri nepodal apoštolom Eucharistiu priamo do úst, ale do ruky, **treba povedať, že to nie je vôbec zrejmé**. Naopak, možno predpokladať, že **Ježiš dal Chlieb priamo do úst každého apoštola**. Na Blízkom východe, v Ježišových časoch, existoval zvyk, ktorý pokračuje dodnes: hlava rodiny živí svojich hostí vlastnou rukou a do úst hostí vkladá symbolický kus jedla. **Ale ak by aj Ježiš bol podal Eucharistiu do rúk apoštolov, je potrebné spresniť dôležitú vec: v tej chvíli už boli apoštoli vysvätení za kňazov, a dokonca v úplnosti kňazstva, teda za biskupov.**

Pokiaľ ide o druhý argument, že prví kresťania prijímali sv. prijímanie na ruku, je potrebné urobiť dva predpoklady.

Prvý predpoklad: to, čo bolo v staroveku, **nie je vždy lepšie ako to, čo bolo prehlbované a inštitucionalizované neskôr**. Tak ako je liturgicky pomýlený „progresivizmus“, čiže, to čo príde potom, je vždy lepšie ako to, čo bolo predtým, je rovnako nesprávny „**archeologizmus**“, čiže to, čo bolo predtým, je vždy lepšie ako to, čo príde potom.

Druhý predpoklad: v prvých storočiach kresťanstva bolo pre Eucharistiu vykonávané silné pokánie, napríklad zdržiavalo sa všetkého jedla a pitia od vigílie až do sv. prijímania. **Ak by sa teraz uplatňovala zásada „archeologizmu“, treba sa opýtať mnohých priaznivcov sv. prijímania na ruku: prečo neobnoviť aj prísne pokánie z prvých storočí?** Ak je správne prevziať to, čo bolo na začiatku, mali by sa opäť prijať tvrdé pokánia ako na začiatku. Dá sa očakávať, že mnohí by cúvli.

POĎME K FAKTOM

Bola v prvom období Cirkvi Eucharistia podávaná naozaj do rúk? Nie, jedná sa o faloš. Existujú isté svedectvá, ktoré svedčia o tom, že od začiatku bol rozšírený zvyk podávať Eucharistiu do úst prijímajúcich a laikom bolo zakázané dotýkať sa rukou Eucharistie. **Len v prípade nevyhnutnosti a v čase prenasledovania, ako napríklad uisťuje sv. Bazil, bolo možné prestúpiť toto pravidlo a laici mohli preto prijímať vlastnými rukami.**

Pápež Sixtus I. bol pápežom v rokoch 115 – 125. **Zakázal laikom dotýkať sa posvätných nádob**, takže je všeobecne podložený predpoklad, že im aj zakázal dotýkať sa svätej Eucharistie.

Svätý Eutychián, pápež v rokoch 275 – 283, zakázal laikom nieť Eucharistiu chorým z toho dôvodu, aby sa nedotýkali Eucharistie rukami.

Koncil v Zaragoze z roku 380 vydal exkomunikáciu voči tým, ktorí si dovolili zaobchádzať s najsvätejšou Eucharistiou ako v čase prenasledovania, v čase, keď – ako sme už povedali – sa mohli aj laici ocitnúť v nevyhnutnosti dotknúť sa jej vlastnými rukami.

Sv. Inocent I. od roku 404 nariadil obrad sv. prijímania iba na jazyk. V liste Decenziovi, biskupovi Gubbia, z roku 416, ktorý ho požiadal o smernice týkajúce sa rímskej liturgie, ktorú mal v úmysle prijať, **odpovedal potvrdzujúc pre všetkých povinnosť rešpektovať v tomto ohľade tradíciu rímskej Cirkvi, pretože ona pochádza od samotného Petra, prvého pápeža**. Ten istý sv. Inocent I. – ako sme práve povedali – od roku 404 nariadil obrad sv. prijímania iba na jazyk.

Sv. Gregor Veľký rozpráva, že sv. Agapitus, pápež v rokoch 535 až 536, počas pobytu v Konštantínopole uzdravil hluchonemého vo chvíli, keď „mu vložil Telo Pána do úst“, teda Eucharistia sa podávala priamo do úst.

Koncil v Rouen, okolo roku 650, zakázal služobníkovi Eucharistie, aby ju položil na ruku prijímajúceho laika: „(Kňaz) nech sa stará o to, aby im (veriacim) podával Eucharistiu vlastnou rukou a nedával ju do rúk žiadneho laika alebo ženy, ale položil ju len do úst týmito slovami...“.

Správny spôsob uctenia skutočne premeneného Pána Ježiša

KONCILY A SYNODY

V rovnakom duchu zakázal 3. Konštantínopolský koncil (680-681), za pápežov Agatóna a Leva II., prijať veriacim sv. prijímanie vlastnými rukami a hrozil exkomunikáciou tým, ktorí by vykonali takúto opovážlivosť.

Synoda v Cordobe v roku 839 odsúdila sektu „kaziánov“ z dôvodu ich odmietnutia prijať sväté prijímanie priamo do úst.

Na Západe bol úkon prostrácie a kľačania pred prijatím Tela Pána zachovávané v kláštoroch už v 6. stor. (napríklad v kláštoroch sv. Kolombána). Neskôr v X. a XI. stor. sa tento úkon rozšíril ešte viac.

Keď sv. Tomáš Akvinský v Sume (III, 9, 82) predstavil dôvody, ktoré zakazovali laikom dotýkať sa Posvätných Spôsobov, nehovoril o novo vynájdennom obrade, ale o liturgickom zvyku tak starom ako Cirkev.

Preto Tridentský koncil (dekrét o Eucharistii) mohol potvrdiť, že v Božej Cirkvi bolo nielen stálym zvykom, že laici dostávali sv. prijímanie od kňazov, zatiaľ čo kňazi prijímali sami, ale tiež, že **tento zvyk je apoštolského pôvodu**: „Pri prijatí tejto Sviatosti (Eucharistie) bolo v Božej Cirkvi vždy zvykom, že laici prijímali sv. prijímanie od kňazov a celebrujúci kňazi prijímali sami, a tento zvyk treba považovať ako pochádzajúci z apoštolskej tradície.“

Začali sme s pápežom sv. Jánom Pavlom II., ukončíme teda tiež s ním. Stále v Ecclesia de Eucharistia (č.49) píše: „V duchu tohto vznešeného zmyslu pre tajomstvo možno pochopiť, ako sa viera Cirkvi v eucharistické tajomstvo vyjadrovala počas dejín nielen v dôraze na vnútorný postoj zbožnosti, ale aj celým radom vonkajších prejavov, zameraných na to, aby pripomínali a zdôrazňovali veľkosť slávenej udalosti.“

Zdroj: <http://itresentieri.it/i-documenti-parlano-chiaro-la-comunione-si-e-sempre-pres-a-direttamente-in-bocca/>

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/dokumenty-hovoria-jasne-sv-prijimanie-sa-podavalo-vzdy-priamo-do-ust/>